

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Pachomius Abb. 14. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

quiesce. Nosti enim laudatum illud, ordinem labiis constituere, atque alia dicere, alia audire. S. Greg. Naz. S. Moder. in disp. servan.

S. PACHOMIUS ABB. 14. Maii.

Dabit Christianus adolescens victas Stygi manus? cum PACHOMIUS nondum Christianus demonibus fuerit formidini, ut præsente eo vocem mittere non sint ausi, obstupefacti indole ad nutum Numinis aperta: cujus notitiam simul atque hausit, continuo carnem bellum indixit, quam ut generosius sperneret, cælesti ambrosiâ, quâ Christo nomen dedit nocte, est pastus. Monasticus Tyrociniis posito, iussus est divinitus cæteris cogere ex formulâ, quam exaratam ab Angelo accepit, erudiendos. Quos inter celeberrima Theodori est memoria, qui clarâ stirpe genitus, totâ in epulas effusâ domo, hac cogitatione ictus est, mundi fabularum quàm tristis sit catastrophe, & cum personatis gaudiis larva detrahitur, quàm non juverit ad tempus insanisse. Secutæ sunt lacrimæ, quas mater conata abstergere, ne fugæ quidem consilium filio eripere potuit. Quin adeo cum diu perquisitum delitescere apud PACHOMIUM inaudisset, armata Episcoporum Epistolis irrupit in dicata sancto illius otio nemora, & ad suas admitti delitias, propè cum convitio postulavit. PACHOMIUS, Theodoro copiâ facit salutandæ matris, quâ se ille usurum negavit, nî spondidisset PACHOMIUS, eum sibi congressum olim fraudi non fore, quam in rem cautus senex fidem dare non sustinuit. Priusquam quieti se daret, fessa diurno labore membra sigillatim solabatur; quantillum enim superesse jamjam in beatitatis rosa colloca-

dis?

dis? Quid ad hæc suaviludii nostri, qui nunquam in Dei causâ se meminere fatigatos? *Ex Metaphr.*

Si æterna bona sub aspectum caderent, itemq; supplicia veritatis agnita desertoribus parata, nullius alterius rei desiderium teneret jam terrâ sublimiores, & præteriti temporis acta recolentes cum lacrimis, donec Dei gratia caelesti nos sponso jungeret. Ex dictis S. Pachomii.

S. BONIFACIUS EP. 14. Maii.

Pulchrè BONIFACIUS omnes nominis sui numeros implevit, puer jam multorum pater, nunc sine prætextâ, nunc etiam sine interulâ ad matris sinum redux, & verò jactabundus etiam, quòd tam exiguis panniculis totum CHRISTVM potuisset tegere. Furtum tamen jam tum vel maxime damnavit, eoq; vulpes, quæ subducere matri gallinas amabat, ad præcantis pedes redire coacta, & rapta reddidit, & facinus morte spontè luit. Jam domi sive messem sive vindemiam habere illi cum libuit, licuit. Inde cum ditiores annonam flagellarent, matris omne frumentum in pauperes sparfit. Sed sementem hoc erat facere. Nam cum mater irasceretur tam prodigo, ad ejus preces subita seges totum horreum complevit. Sub hæc cum spem vindemiæ ditioris grando dejecisset, Antistes jam Ferentinus paxillum vini, quod legerat, in omnes testas, ac dolia divisit, præcando deinde tantum non exundare fecit. Certè vasculum mero plenum Gothi duo ex itinere accepisse se putaverant cœnæ fortè unius illecebram. Sed nimirum cellam illi promptuariam circumferebant, non minus etiam, cum viam relegissent, divitem. Fuit cum bene egenis facturus ipse egeret, & duodecim aureos, nepotis peculium, prodigeret. Verum